

maandag 5 april;

In de ochtend blijkt de stroom uitgevallen: de koelkast staat al urenlang uit want de hoofdzekering is getript. Dat zal vandaag nog heel wat keren gebeuren. Vanavond begint Pesach. Roded & Pazit hebben ons voor vanavond uitgenodigd om met de familie Seider-avond te vieren. De familie zal ik even voorstellen. Pa = Roded, Ma = Pazit, oudste dochter = Yuval, zoon = Dor, jongste dochter = Shai. Verder zullen de ouders van Roded, Amnon en Hillel, en de moeder van Pazit, Lea aanwezig zijn. De actie qua t.v.-aansluiting en de airco voor de unit is achter de rug. Henk is de hele dag bezig de laptops helemaal in orde te krijgen zodat we zo snel als mogelijk de trein op de rails hebben. Op gezeur na over het uitvallen van de stroom, en het even uitlenen van een schroevendraaier voor een gammel warmhoudplaatje na, blijft het met de boze buurman rustig. Ik rommel in huis aan, draai een was en ben nog steeds blij als ik de gekko (in het Ivriet semanmiet) zie zitten. De wasmachine staat op het voormalige balkon, dit balkon is later overdekt en dicht gemaakt met schuiframen. 's Morgens staat de zon er pal op en voelt het meer als een sauna. De overdekking is a la Dror gemaakt, wat wil zeggen dat je door diverse spleten naar de hemel kan kijken. Voordeel is wel dat de gekko gemakkelijk naar binnen en buiten kan en zich er gezien de enorme warmte kennelijk prettig voelt. De gekko is ongeveer zo groot als mijn hand, heeft een beige gespikkelde huid en oranje ogen. Een andere prettige bijkomstigheid is dat hij insecten eet, vooral de grote torren mag hij van mij met veel plezier opvreten. Net als in Indonesië brengt een gekko in huis volgens de mensen hier geluk! De was droogt hier onder je handen bij het ophangen, maar goed ook, want er is nog geen doos met kleding aangekomen.

Tegen 19.00u gaan we met de twee flessen champagne voor allemaal, het Gouda kaasje voor Lea, een doosje Tosca bonbons voor Amnon en Hillel, en een tas vol Nederlands speelgoed voor de kinderen naar nummer 16. De grote tafel is mooi versiert. De matzes staan prominent (er mag de hele komende week geen brood gegeten worden) in het midden, de wijnbeker voor profeet Eliahoë ernaast (er is voor hem, mocht hij onverhoopt binnenkomen, ook een plaats ingedekt), en iedereen heeft een verse bloem bij z'n bord liggen. Als men echt streng Seider viert, dan leest men eerst 3 a 4 uren de gehele Haggadah voor, over de verbreking van de slavernij van de Joden in Egypte onder de farao. Een andere regel is dat men 4 glazen wijn drinkt tijdens deze vertelling alvorens te gaan eten. Gelukkig voor ons is familie Romer met z'n tijd meegegaan, niks geen uren lang voorlezen, alleen de highlights en ze lezen om de beurt (ook de kinderen). De vier glazen wijn per persoon zijn teruggebracht naar 4 teugen, verspreid over de vertelling en met het uitspreken van ofwel "Chaim" (op het leven) of andere tekst. We hebben zo goed mogelijk mee zitten roepen en we zagen geen boze blikken of schaamte dus dat zal wel goed zitten. Het is traditie om dus wijn te drinken, dan vervolgens een stukje sla (staat voor werken op het land), een stukje matze met zoete jam (dat men in voorspoed zal bouwen en wonen) en een stukje bittere peterselie (ook al is het feest, dit is om de ontberingen van het Joodse volk nooit te vergeten) en een ei, overgoten met zout water te eten. Dat ei, daar ben ik nog niet helemaal uit. Amnon had heel aardig een engelse vertaling van de Haggadah meegenomen voor ons om mee te lezen, maar dit liep niet helemaal synchroon. Het ei staat of voor de vervangende voedingsstoffen omdat men geen brood kan eten maar de wat ondeugende 2e verklaring van Lea heeft meer te maken met het feit dat zo herdacht werd dat de mannen de Rode Zee inliepen, voordat de zee in tweeën spleet. Ik heb maar achterwege gelaten waarom we dan maar een ei eten! Na het lezen en liedjes zingen, met de voor Joodse gezinnen gebruikelijke chaos en enorme geluidsproductie, begon het echte eten. De cola- en andere limonade flessen kwamen op tafel, en schalen vol met eten. Gefillte fish (karper), knoedel ballen in gelei, gekookte gemalen lever, kippensoep (ja, is onvermijdelijk), draadjesvlees in wijn, abrikozen gevuld met gehakt, enorme kippenpoten, zoete aardappelen, rijst, en salade (2 soorten). Als toetje gelukkig een soort frisse vruchtenbowl. Hierna koffie en thee. Mijn hemel, het was gewoon survival! De kinderen, ook om ze zoet te houden, gingen op een gegeven moment iets zoeken, opa en oma hadden 3 stukken matze verstopt (ons gebruik om eieren te zoeken?). Om Dor te helpen met zoeken gaven ze hem aanwijzingen met Cham (warm) en Kal (koud), ook weer heel herkenbaar. Na het vinden kregen ze wat cadeautjes. Tijdens het uitdijen vonden ze ook onze zak met cadeautjes. Onze inspanning om typisch Nederlandse dingen mee te nemen bleek al

verslag3.txt

snel nergens op te slaan, weten wij ook veel! Het springtouw, de stoepkrijt, het toverkleurblok, de vlieger en de knikkers, werden met veel verve uitgepakt en direct getest, binnen en buiten. Hoe dan ook leuk te zien dat het niet direct in een hoek geflikkerd werd en inmiddels is de straat vol gekrijt met "hink-stap-sprong", want ook dat kennen ze hier.....

Een wondertje, slechts één keer is de boze buurman tijdens deze avond komen zeuren: de stroom is alweer uitgevallen en hij heeft kennelijk gezien dat we op nummer 16 zitten. Tijdens de viering is er nog wel een incidentje bij de familie Romer zelf. Op een gegeven moment wordt Roded gebeld (ook hier in Israel is een familiefeest niet heilig), op zich al raar maar wat we dan nog niet weten is dat een "goede" vriend van hem wil langskomen voor alleen een glas wijn. Later begrijp ik van Lea, dat Romer hem heeft geprobeerd op andere ideeën te brengen, maar nee dus. Er wordt even later op de deur geklopt en er komt een man en een jonge vrouw binnen. Vader en dochter? M'n gevoel zegt van niet, zeker al omdat de gezellige stemming van zo even verdwenen is als sneeuw voor de zon. Het is duidelijk dat 'zij' zich niet gelukkig voelt en spitsroede loopt en 'hij' zijn handen niet van haar af kan houden en de boel met plezier zit te stangen. Ondanks de Israelische gastvrijheid; alsmar eten aanbieden, zit meneer zeer hautain te wezen en uiteindelijk met veel moeite nemen ze iets. Gelukkig hoepelen ze snel op en om de boel maar open te breken informeren we heel voorzichtig of het gezegde "Oude bok & jong blaadje" hier van toepassing is. Inderdaad, de één is over de 50 (en net gescheiden) de ander net 16. Sneu voor Roded & Pazit, wel maf dat we ondanks het gebrek aan Ivriet, de situatie haarscherp aan konden voelen.

Mee helpen met opruimen mag niet. De kinderen zijn goed moe en wij hebben het eigenlijk ook wel gehad. De stilte op nummer 18 is oorverdovend!!! Snel naar bed.

dinsdag 6 april;

We gaan vandaag de drukte aan het strand eens bekijken. Met Pesach komen complete familie's naar Eilat om aan de Rode Zee letterlijk hun tenten op te slaan, en rijen dik. Op plaatsen waar je normaal je auto niet eens mag neerzetten, gelden nu andere regels. We zien echt hele grote tenten, voorzien van de niettevermijden barbeque, lange tafels of tapijten om op te zitten en hangen, aparte gedeeltes om te slapen of kleine tentjes ernaast. Stroomgenerators op kabels die vlak langs de weg uit de "stoep" omhoog steken. Tijdelijke kabine's als toilet en om de zoveel meters grote containers met water. Een familie heeft ook de papegaai meegenomen. De vogel zit los op z'n stok midden in de tent lekker naar de zee te kijken. We lopen naar een muurtje en gaan daar met een zak chips en een flesje water eens lekker zitten om het allemaal goed te bekijken. Locale Eilati's mijden het strand nu, wetende hoe druk het is. Later horen we van Monique dat het er nog veel drukker zal worden, ook met mensen die naar Egypte willen, de Sinai in. Omdat het een tweebaans weg is, Egypte in en uit, kan het voorkomen dat mensen zo in de file staan dat ze uiteindelijk besluiten de poging op te geven en de auto, met een speciaal daarvoor aanwezige takelwagen, uit de file laten tillen (tegen betaling natuurlijk) en weer huiswaarts gaan. Om niet als leek in deze file te komen staan, geloven wij haar op haar woord en gaan dit maar niet bekijken. Het is goed warm vandaag en we zitten te stoven op het muurtje. Het koude water thuis smaakt zeer goed na dit uitje! vandaag ook het eerste verslag zitten schrijven en een stukje zakenadministratie gedaan.

woensdag 7 april;

Vandaag is Henk verder gegaan met het installeren van de laptops en zelfs officieel aan z'n eerste klus begonnen. De gastenbadkamer die we zelf meer gebruiken dan de andere kleine badkamer, knap ik op. De meeste winny the Pooh stickers er af gekregen en nu hangt er een mooi schoon douchegordijn. Ondanks dat er een werkster is geweest vlak voor onze aankomst, is het goed te zien dat er flinke zandstormen gewoed hebben in Eilat, het ligt op de gekste plekken. wel weer eens wat anders dan stofpluisjes! Monique komt vanmiddag langs bij ons en ze neemt haar boxer Shrek mee. Ze komt zo tegen etenstijd, en geheel volgens Joods gebruik kan ze zo bij de pasta van Henk aanschuiven. We kletsen buiten zittend gezellig bij, en nu kunnen Romer & Pazit eens goed naar kletsende Hollanders luisteren. Monique nodigt ons voor donderdagavond uit om te komen

gourmetten, kunnen we eindelijk ook Danny haar partner ontmoeten.

donderdag 8 april;

Zitten we lekker te werken, breekt ineens de "pleuris" uit naast ons in de unit. Ons vermoeden dat de boze buurman nogal aggressief is komt helaas uit. Ik kan erg slecht tegen ruzie's en het gehuil is zo hartverscheurend dat ik het liefste naar hiernaast ren om hem in elkaar te hoeken. Grote mond, weinig lef. wat moeten we nou? Je bent hier als gast, hij is nou eenmaal Arabier (hoe erg het ook is om dit zo zwart/wit te zeggen) en we kennen ze eigenlijk niet. Even later komt de galbak Henk halen om in de unit te kijken, ik ben er niet echt voor, maar Henk, altijd praktisch, zegt; "dan kan ik in ieder geval zelf zien of het goed gaat met haar". Ik zie Roded lopen en vraag hem even binnen en vraag hem ook advies, wat moeten we nu met deze situatie? We zijn het goed zat, al het gezeur de laatste dagen, de geluidsoverlast (ook 's nachts) en nu dit weer. Voor Roded is de maat ook allang vol, bij het verhuuren van de unit heeft hij voor Dror als tussenpersoon gefungeerd en hij heeft Dror van te voren al gewaarschuwd dat hij dit stel niet als huurders moest nemen. Henk is inmiddels terug, het slot van de achterdeur van de unit is kapot, niet onwaarschijnlijk gesneuveld tijdens de ruzie. Roded gaat polshoogte nemen en Henk gaat mee, er valt geen woord van te verstaan maar Roded lucht zijn hart en verbied de boze buurman naar ons toe te komen, te zeuren en door onze tuin heen te lopen. En als ze herrie willen maken, okay, maar dan wel zachtjes! Verder moet hij van Roded iemand laten komen voor het repareren van het slot. Als wij vlak voor 20.00u naar Monique en Danny gaan, horen we iemand bezig waarvan we denken dat dat de repairman wel zal zijn. We hebben een heerlijke avond, Danny is een rustige, bescheiden Eilati met humor en Monique, sowieso al een opgewekt iemand is de hele avond dolblij met haar Amalia geboorte munt. We vinden hem zelf oerlelijk maar ze wil er zelfs een ketting aan laten maken om te dragen. was dus een goed idee van Henk! Als we buiten komen is het zo'n heerlijke avond dat we besluiten nog een rondje met Monique en Shrek mee te lopen. Lekker ontspannen komen we thuis. Dan de domper, ik zie direct na binnenkomst dat er een stukje metaal in het kozijn van het keukenraam ligt, dat hoort daar niet! Henk loopt door naar de werktafels, "Shite, de laptops zijn weg, gestolen!". Het gevoel op dat moment kan ik niet beschrijven. Net als we alles zakelijk in orde hebben, zelf voorzichtig beginnen met ontspannen, zowel in de bovenkamer als lichamelijk, dan zoiets. We rennen naar boven om te kijken of de paspoorten, creditcards, visa's, etc, etc, er nog zijn. Ja, gelukkig wel. Er is wel geld gestolen, en wat nog erger is, maar dat blijkt pas de volgende dag, de software compiler die onvervangbaar is voor Henk. De hoeveelheid werk die hij daardoor kwijt is en de hoeveelheid extra werk juist daardoor, valt niet in geld en tijd uit te drukken. De nutteloosheid van de hele toestand, ze hebben alle kabels netjes losgemaakt met als gevolg dat de laptops na korte tijd niet meer zullen werken, maakt het helemaal zo stom allemaal. we beseffen wel dat het allemaal veel en veel erger had kunnen zijn. we sjuwen alle modellen en andere spullen boven de safe-room in, die gaat nu echt als kluis dienen. Nog niet af te sluiten, maar het openen en sluiten van deze metalen deur gaat met zo'n herrie dat het tijdens het slapen veiliger voelt. we zullen morgen veel moeten regelen. Met Monique al afgesproken dat we morgen samen naar de politie gaan om aangifte te doen. Om 03.30u gaan we naar bed, tegen alle verwachtingen in val ik wel in slaap. Henk doet geen oog dicht.